

også er en fejl. Så alt i alt må vi i dag konstatere, at en ellers god idé ikke fungerer.

Vores beslutningsforslag sikrer, at testpanelet kommer til at virke effektivt og i overensstemmelse med den oprindelige idé, som var god, ved at kræve, at virksomhedernes byrder vurderes i al lovgivning, som er relevant, i alle de relevante ministerier, og at resultatet altid tages med i bemærkningerne til lovforslaget.

Den pågældende minister skal endvidere altid give sin vurdering af de administrative byrder set i forhold til lovens formål.

Jeg synes, det er fint, at erhvervsministeren i dag har bebudet, at han vil videreudvikle testpanelet. Det er da på tide, at regeringen kommer ud af starthullerne, og det er et udmærket signal, at man nu vil udvide dets virke fra den 1. december. Men med de forbehold, ministeren samtidig har taget, virker det allerede på forhånd som et forholdsvis uambitiøst forslag om udvidelse, som endnu en gang godt kan risikere at ende med, at regeringens manglende vilje til at gøre noget virkelig effektivt ved de administrative byrder bliver afsløret.

Det lyder, som om man stadig forsøger at finde en mellemvej, så man selv kan sortere, hvad man ønsker prøvet, og hvad man ønsker offentliggjort, og at det i ministerens tanke stadig kun er et arbejdsredskab for regeringen. Det burde selvfølgelig være et arbejdsredskab for Folketinget også.

Der er i det hele taget en lang række af de forhold, som ministeren har nævnt, som godt kan virke meget indskrænkende for de nye tanker, ministeren har omkring panelet. Så lad os se, hvad der kommer ud af det. Jeg håber da, at ministeren vil overveje vores forslag, for det kunne da i hvert fald med ét slag gøre testpanelet virkningsfuldt og relevant.

(Kort bemærkning).

Jacob Buksti (S):

Det, der bringer mig herop, er den konservative ordførers bemærkning om, at regeringen bare snakker og ikke gør noget ved det. Det var jo det, jeg forsøgte at antyde, at det mener Venstre og De Konservative jo altså at man gør.

Så bliver jeg nødt til igen at spørge: Hvordan kan det så være, at man, når man har chancen for at undgå administrativ bøvlg og byrder, vælger det i særklasse mest belastende for virksomhederne? Man gør det på trods af henvendelser fra Dansk Handel & Service og fra Håndværksrådet til Folketingets Arbejdsmar-

kedsudvalg. Det er en ordening, som med garanti vil skabe kaos, og hvor regeringen har foreslået en helt enkel model, der vælger Venstre og De Konservative – af årsager, som må stå hen i det uvisse – en ordening, som virkelig giver bøvlg.

(Kort bemærkning).

Pernille Sams (KF):

Jeg kan svare hr. Jacob Buksti meget præcist: Vi valgte den ordening, fordi vi sagde nej til Socialdemokratiets ønske om forøget bruttoskat for befolkningen. Det ønskede vi absolut ikke. Vi ønskede en reel opsparing, og derfor endte det så, som det gjorde – for at skåne folk for en forhøjelse af bruttoskatten.

(Kort bemærkning).

Jacob Buksti (S):

Jamen det er da ikke noget svar på det, jeg spørger om.

Det, jeg spørger om, er: Hvordan kan det være, at man i den diskussion, hvor man var enige om, at der skulle være en bagatelgrænse, så folk med et frikort bliver friholdt fra at betale bruttoskatten, så ikke gik ind og støttede regeringens model, hvor man sagde, at man klarede det i forbindelse med årsopgørelsen?

I stedet for vælger man en model, som er fuldstændig totalt umulig at administrere, nemlig at arbejdsgiveren skal operere med to bruttoprocenter. Det er jo ikke et spørgsmål om bruttoskat eller ej, det her. Det, der er spørgsmålet, er, at arbejdsgiverne, lønindeholdelseskontorerne osv. skal operere med to procentsatser, nemlig 8 pct. og 9 pct., og at man først bagefter ved, hvilken en der er hvad.

Man kan læse i henvendelser fra Dansk Handel & Service og Håndværksrådet til Arbejdsmarkedsudvalget, at det er slået fast: Det kunne have været gjort enkelt. Men Venstre og De Konservative insisterede på den mest byrdefulde og kaotiske facon, og det har intet at gøre med, om man er modstander eller tilhænger af bruttoskat.

Kjeld Rahbæk Møller (SF):

SF er positiv over for testpanelet. Rigtigt brugt kan det være et instrument til at sikre, at nye love ikke er unødigt byrdefulde.

Nu foreslås det så at gøre det obligatorisk, og vi indrømmer, at vi var fristede, når vi tænkte på den ordening, der har været omtalt et par gange, nemlig den dér bundne opsparing i form